

V

(Γνωστοποιήσεις)

ΔΙΚΑΙΟΔΟΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 12ης Νοεμβρίου 2009 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ελληνικής Δημοκρατίας

(Υπόθεση C-199/07) ⁽¹⁾

(Παράβαση κράτους μέλους — Δημόσιες συμβάσεις — Οδηγία 93/38/ΕΟΚ — Προκήρυξη διαγωνισμού — Εκπόνηση μελέτης — Κριτήρια αυτόματου αποκλεισμού — Κριτήρια ποιοτικής επιλογής και κριτήρια αναθέσεως)

(2010/C 11/02)

Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: Μ. Πατακιά και D. Kucunec)

Καθής: Ελληνική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: Δ. Τσαγκαράκη, Κ. Χριστοδούλου, δικηγόρος)

Αντικείμενο

Παράβαση κράτους μέλους — Παράβαση των άρθρων 4, παράγραφος 2, 31, παράγραφοι 1 και 2, και 34, παράγραφος 1, στοιχείο α', της οδηγίας 93/38/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 1993, περί συντονισμού των διαδικασιών σύναψης συμβάσεων στους τομείς του ύδατος, της ενέργειας, των μεταφορών και των τηλεπικοινωνιών (ΕΕ L 199 σ. 84), καθώς και των άρθρων 12 ΕΚ και 49 ΕΚ — Επιλογή των υποψηφίων με κλειστή διαδικασία ή διαδικασία με διαπραγμάτευση — Κριτήρια αποκλεισμού

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Η Ελληνική Δημοκρατία, λόγω, αφενός, του αποκλεισμού, βάσει του τμήματος III, παράγραφος 2.1.3.β', δεύτερο εδάφιο, της επίμαχης προκήρυξης διαγωνισμού την οποία δημοσίευσε η ΕΡΓΑ ΟΣΕ ΑΕ στις 16 Οκτωβρίου 2003, με αριθμούς 2003/S 205-185214 και 2003/S 206-186119, των αλλοδαπών γραφείων μελετών και των αλλοδαπών μελετητών που είχαν εκδηλώσει το ενδιαφέρον τους για διαγωνισμούς της ΕΡΓΑ ΟΣΕ ΑΕ κατά το χρονικό διάστημα των έξι μηνών πριν την ημερομηνία εκδηλώσεως ενδιαφέροντος για τον διαγωνισμό τον οποίο αφορά η εν λόγω προκήρυξη και είχαν δηλώσει προσόντα τα οποία αντιστοιχούν σε τάξεις πτυχίων διαφορετικές από τις καλούμενες για τον διαγωνισμό αυτό,

και, αφετέρου, λόγω του ότι, στο τμήμα IV, παράγραφος 2, της εν λόγω προκήρυξης, δεν γίνεται διάκριση μεταξύ κριτηρίων ποιοτικής επιλογής και κριτηρίων αναθέσεως της εκτελέσεως της επίμαχης συμβάσεως, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τα άρθρα 4, παράγραφος 2, και 34, παράγραφος 1, στοιχείο α', της οδηγίας 93/38/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 1993, περί συντονισμού των διαδικασιών σύναψης συμβάσεων στους τομείς του ύδατος, της ενέργειας, των μεταφορών και των τηλεπικοινωνιών.

- 2) Απορρίπτει κατά τα λοιπά την προσφυγή.

- 3) Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και η Ελληνική Δημοκρατία φέρουν έκαστη τα έξοδά τους.

⁽¹⁾ ΕΕ C 197 της 2.8.2008.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 12ης Νοεμβρίου 2009 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Βασιλείου της Ισπανίας

(Υπόθεση C-154/08) ⁽¹⁾

(Παράβαση κράτους μέλους — Έκτη οδηγία ΦΠΑ — Άρθρα 2 και 4, παράγραφοι 1, 2 και 5 — Εναρμόνιση των νομοθεσιών των κρατών μελών των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — Κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας: ομοιόμορφη φορολογική βάση — Υποκείμενοι στον φόρο — Δραστηριότητες ή πράξεις διενεργούμενες από τους «registradores de la propiedad» ως εκκαθαριστές φόρων υπεύθυνους γραφείου φορολογικής εκκαθαρίσεως ορισμένης περιφέρειας υποθηκοφυλακείου — Οικονομικές δραστηριότητες — Δραστηριότητα ασκούμενη κατά τρόπο ανεξάρτητο — Οργανισμοί δημοσίου δικαίου που ασκούν δραστηριότητες στο πλαίσιο της εκτελέσεως καθηκόντων δημόσιας αρχής — Παραβίαση του κοινοτικού δικαίου καταλογιζόμενη σε εθνικό δικαστήριο)

(2010/C 11/03)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: Μ. Afonso και F. Jimeno Fernández)

Καθού: Βασίλειο της Ισπανίας (εκπρόσωποι: J.M. Rodríguez Cárcamo)

Αντικείμενο

Παράβαση κράτους μέλους — Παράβαση των άρθρων 2 και 4, παράγραφοι 1 και 2, της οδηγίας 77/388/ΕΟΚ: Έκτη οδηγία του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — Κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας: ομοιόμορφη φορολογική βάση (ΕΕ, ειδ. έκδ. 09/001, σ. 49) — Υποκείμενοι στον φόρο — Δραστηριότητες ή πράξεις διενεργούμενες από τους «registradores de la propiedad»

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Το Βασίλειο της Ισπανίας, θεωρώντας ότι οι υπηρεσίες που παρέχουν σε Αυτόνομη Κοινότητα οι *registradores de la propiedad*, ως εκκαθαριστές φόρων υπεύθυνοι γραφείου φορολογικής εκκαθαρίσεως ορισμένης περιφέρειας υποθηκοφυλακείου («*oficina liquidadora de distrito hipotecario*»), δεν υπόκεινται στον φόρο προστιθέμενης αξίας, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τα άρθρα 2 και 4, παράγραφοι 1 και 2, της έκτης οδηγίας 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — Κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας: ομοιόμορφη φορολογική βάση.
- 2) Καταδικάζει το Βασίλειο της Ισπανίας στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 171 της 5.7.2008.

Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 12ης Νοεμβρίου 2009 [αίτηση του Korkein hallinto-oikeus (Φινλανδία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — TeliaSonera Finland Oyj κατά iMEZ Ab

(Υπόθεση C-192/08) (¹)

(Τομέας των τηλεπικοινωνιών — Ηλεκτρονικές επικοινωνίες — Οδηγία 2002/19/ΕΚ — Άρθρο 4, παράγραφος 1 — Δίκτυα και υπηρεσίες — Συμφωνίες διασυνδέσεως μεταξύ επιχειρήσεων τηλεπικοινωνιών — Υποχρέωση καλόπιστης διαπραγματεύσεως — Έννοια του «φορέα δημόσιου δικτύου επικοινωνιών» — Άρθρα 5 και 8 — Αρμοδιότητα των εθνικών ρυθμιστικών αρχών — Επιχείρηση χωρίς σημαντική ισχύ στην αγορά)

(2010/C 11/04)

Γλώσσα διαδικασίας: η φινλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Korkein hallinto-oikeus

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

TeliaSonera Finland Oyj

Παρισταμένης της:

iMEZ Ab

Αντικείμενο

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως — Korkein hallinto-oikeus — Ερμηνεία των άρθρων 4, παράγραφος 1, 5 και 8 της οδηγίας 2002/19/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 7ης Μαρτίου 2002, σχετικά με την πρόσβαση σε δίκτυα ηλεκτρονικών επικοινωνιών και συναφείς ευκολίες, καθώς και με τη διασύνδεσή τους (οδηγία για την πρόσβαση) (ΕΕ L 108, σ. 7) — Εθνική νομοθεσία που υποχρεώνει κάθε επιχείρηση τηλεπικοινωνιών να διαπραγματεύεται τη διασύνδεσή της με άλλες επιχειρήσεις τηλεπικοινωνιών — Έκταση της υποχρεώσεως διεξαγωγής διαπραγματεύσεων και υποχρεώσεις που μπορεί να επιβάλλει η εθνική ρυθμιστική αρχή

Διατακτικό

- 1) Το άρθρο 4, παράγραφος 1, της οδηγίας 2002/19/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 7ης Μαρτίου 2002, σχετικά με την πρόσβαση σε δίκτυα ηλεκτρονικών επικοινωνιών και συναφείς ευκολίες, καθώς και με τη διασύνδεσή τους (οδηγία για την πρόσβαση), σε συνδυασμό με την πέμπτη, την έκτη, την όγδοη και τη δέκατη ένατη αιτιολογική σκέψη, καθώς και με τα άρθρα 5 και 8 της οδηγίας αυτής, εμποδίζει την εφαρμογή εθνικής νομοθεσίας όπως ο νόμος περί της αγοράς τηλεπικοινωνιών (*Viestintämarkkinalaki*) της 23ης Μαΐου 2003 καθόσον η νομοθεσία αυτή δεν περιορίζει μόνο στους φορείς εκμεταλλεύσεως δημόσιου δικτύου τη δυνατότητα επικλήσεως της υποχρεώσεως διαπραγματεύσεως στον τομέα της διασυνδέσεως των δικτύων. Εναπόκειται στο αιτούν δικαστήριο να προσδιορίσει, λαμβάνοντας υπόψη τη θέση και τη φύση των φορέων εκμεταλλεύσεως της κύριας δίκης, αν αυτοί μπορούν να θεωρηθούν ως φορείς εκμεταλλεύσεως δημόσιου δικτύου επικοινωνιών.
- 2) Εθνική ρυθμιστική αρχή μπορεί να κρίνει ότι υπάρχει παράβαση της υποχρεώσεως διαπραγματεύσεως μιας διασυνδέσεως όταν μια επιχείρηση χωρίς σημαντική ισχύ στην αγορά προτείνει διασύνδεση σε άλλη επιχείρηση υπό μονομερείς όρους ικανούς να αποτελέσουν πρόσκομμα στην ανάπτυξη μιας ανταγωνιστικής αγοράς λιανικής, όταν αυτοί όροι αυτοί εμποδίζουν τους πελάτες της τελευταίας επιχειρήσεως να απολαύουν των υπηρεσιών της επιχείρησεως αυτής.
- 3) Εθνική ρυθμιστική αρχή μπορεί να διατάξει επιχείρηση που δεν έχει σημαντική ισχύ στην αγορά αλλά ελέγχει την πρόσβαση στους τελικούς χρήστες να διαπραγματευτεί καλόπιστα με μια άλλη επιχείρηση είτε τη διασύνδεση των δύο σχετικών δικτύων αν ο αιτών την πρόσβαση αυτή πρέπει να χαρακτηριστεί ως φορέας δημόσιου δικτύου επικοινωνιών, είτε τη λειτουργικότητα των υπηρεσιών συντόμων γραπτών μηνυμάτων και μηνυμάτων πολυμέσων αν ο εν λόγω αιτών δεν έχει την ιδιότητα αυτή.

(¹) ΕΕ C 197 της 2.8.2008.